ति" इति। 'प्रतिपदं' प्राथम्यं, 'आज्यस्य', प्राणावस्थितिहेतुत्वात् प्राणत्वं, तस्य प्राथम्येन यजमानस्य मुख एव 'प्राणं', स्थापयति।

(४) आज्यहोमादूर्ध्वमितरान् होमान् विधत्ते। "अन्नहोमान् जुहोति। शरीरवदेवावरुन्धे" इति। शरीरमस्यास्तीति 'शरीरवत्' गवादिकं, तत् सर्व्वं प्राप्नोति॥

(५) यदुक्तं सूत्रकारेण, एकस्मै स्वाहेत्येतेषामनुवाकानामयुज आज्येन युजोन्नेनाज्येनान्तत इति। तत्राटुग्मयुग्मसङ्ख्ययोरनुवाकयोर्व्यवस्थां विधत्ते। "व्यत्यासं जुहोति। उभयस्यावरुद्ध्यै" इति। सप्तमकाण्डस्य द्वितीयप्रपाठके दशिनीयमनुवाकानामियमानुपूर्व्वी, एकस्मा एकस्मै द्वाभ्यां त्रिभ्यश्चतुर्भ्यः पञ्चभ्यो दशभ्योविंशत्यै पञ्चाशते शतायेति। तत्र प्रथमतृतीयपञ्चमसप्तमनवमानुवाका अयुजः। तानाज्येन जुहुयात्। द्वितीयचतुर्थषष्ठाष्टमदशमानुवाकास्तु युजः। तानन्नेन जुहुयात्। एवञ्च सत्याज्यमन्नं पुनरप्याज्यमन्नमिति व्यत्यस्य कृतं भवति। स च 'व्यत्यासः','उभयस्य' आज्यस्यान्नस्य च, सम्पादनाय भवति॥

(६) पूर्व्वत्र यन्नक्तं होमान् जुहोति इत्युक्तो योयं रात्रिरूपो होमकालः तमिमं प्रशंसति। अथवा तत्र नक्तहोमानिति होमविशेषसंज्ञा। अत्रतु कालं विधत्ते। "नक्तं जुहोति। रक्षसामपहत्यै" इति। रात्रौ हि रक्षांसि सञ्चरन्ति तानि च अनेन होमेनापहतानि भवन्ति॥

(७) पूर्वोक्तव्यत्यासप्रकारेण शताय स्वाहेत्यस्यान्त्यानुवाकस्यान्नं द्रव्यं प्राप्तं, तदपोद्य आज्यद्रव्यं विधत्ते। "आज्येनान्ततो